

Plenarforsamlingen vedtog den 16. december 1969 1. udvalgs resolution med stemmetallene 99-7-13. (Res. 2604 A (XXIV)).

2. En sponsorkreds bestående af de uforpligtede medlemmer af CCD senere udvidet med Chile, Irland og Jamaica forelagde et resolutionsforslag, som opfordrer alle stater, som endnu ikke har gjort det, til at tilslutte sig traktaten om forbud mod prøvesprængninger i atmosfæren, det ydre rum og under vandet, og opfordrer atommagterne til at indstille prøvesprængninger med atomvåben. Yderligere anmoder resolutionsforlaget CCD om at fortsætte overvejelserne vedrørende en fuldstændig prøvestop aftale og herunder tage samtlige fremsatte forslag i betragtning og rapportere til generalforsamlingen, om resultaterne af overvejelserne snarest muligt og senest den 15. juli 1970.

Umiddelbart inden afstemningen meddelte Sverige på forslagsstillernes vegne, at man var villig til efter anmodning fra USA at lade tidsfristen for beretningens afgivelse udgå. Således ændret vedtoges resolutionsforslaget af 1. udvalg den 4. december 1969 med stemmetallene 94-0-3. (Cuba, Frankrig og Saudi Arabien).

Plenarforsamlingen vedtog den 16. december 1969 1. udvalgs resolution med stemmetallene 114-1 (Hviderusland af en fejltagelse). 4. (Res. 2604 B (XXIV)).

1. udvalgs beretning: A/7862.

IV. Konferencen af ikke-nukleare stater.

(Dagsorden punkt 31).

A. Debatten.

Debatten om dagsordenpunktet fandt sted på grundlag af tre af generalsekretæren i henhold til 23. generalforsamlings resolutioner 2456 A og 2456 C afgivne beretninger om henholdsvis 1) gennemførelse af de nukleare staters konferences resultater, 2) etablering inden for rammerne af IAEA af en særlig tjeneste for atomsprængninger til fredelige formål og om 3) den nukleare teknologiske bidrag til udviklingslandenes økonomiske og videnskabelige udvikling.

Debatten blev ikke særlig omfattende og heller ikke særlig modsætningsfyldt. Bortset fra Tjekkoslovakiet og USA kom de

industrialiserede lande praktisk taget ikke ind på det pågældende dagsordenpunkt. Udviklingslandene understregede nødvendigheden af, at lande af deres kategori i særlig grad sikredes adgang til del i udbyttet af den fredelige anvendelse af atomenergien. Argentina påpegede således, at når det gjaldt udviklingslandene, var hovedproblemerne de begrænsede finansieringsmuligheder for nukleare projekter og manglen på en fond for særligt spalteligt materiale. Dette forhold måtte afhjælpes. Ghana og Uganda udtalte, at før Den internationale Atomenergiorganisations (IAEA) styrelsesråd havde fået en passende sammensætning, kunne IAEA ikke spille den rolle, den var tiltænkt i henhold til ikke-spredningsaftalen (NPT). Afrika var underrepræsenteret i styrelsesrådet. Iøvrigt burde tilslutning til NPT ikke være en forudsætning for staternes adgang til atomenergien. Spanien gik ind for en styrkelse af IAEA, således at organisationen effektivt kunne varetage spørgsmålet om sprængninger til fredelige formål. Etiopien og Tjekkoslovakiet understregede, at IAEA var fuldt kompetent til at tage sig af alle spørgsmål i forbindelse med den fredelige udnyttelse af atomenergien. I et amerikansk indlæg udtaltes det, at generalsekretærens rapporter havde været nyttige, og det forsikredes, at USA fortsat ville yde betydelige bidrag, således at atomenergien kunne blive udnyttet universelt.

B. Resolutionerne.

Der fremsattes og vedtoges to resolutioner under dagsordenpunktet. Danmark var medforslagsstiller til dem begge.

1. En sponsorkreds bestående af Argentina, Australien, Brasilien, Danmark, Finland, Holland, Italien, Japan, Mexico, Pakistan og Østrig, hvortil Madagascar senere sluttede sig, fremlagde et resolutionsforslag, som påskønner generalsekretærens rapport om den nukleare teknologiske bidrag til udviklingslandenes økonomiske og teknologiske udvikling og opfordrer IAEA og særorganisationerne til at fortsætte deres bestræbelser i overensstemmelse med NNC-konferencens anbefalinger. Desuden henledes de internationale finansieringsinstitutters op-